

FN-dag. Vi har lige besluttet, i øvrigt i EU-kredsen, at vi skal have en holocaustdag, hvor vi også foretager en markering af noget andet. Der er såmænd også noget, der hedder Kvindernes internationale kampdag, hvis ikke jeg husker helt galt. Sådan er der jo mange dage. Der er politiske bevægelser, der har andre dage, de markerer.

Er det egentlig så galt, hvis vi europæere havde en dag, hvor vi gerne vil markere det historiske, at vi nu er forenede i Europa?

Men kampagnetrommerne kører allerede, og vi har jo hørt mange andre ting, bl.a. om EU-retens forrang for dansk ret. En gammel traver, der jo ikke bliver sandere af at blive trukket af stalden endnu en gang. Princippet om EU-retens forrang gælder jo allerede i dag, og principets indhold bliver overhovedet ikke ændret ved at blive traktatfæstet. Der vil derfor ikke opstå spørgsmål om at ændre grundloven, hvis forrangsprincippet bliver traktatfæstet.

Det er rigtigt, at der teoretisk set kan forekomme en konflikt mellem en EU-regel og den danske grundlov, men i den forbindelse er det vigtigt at fremhæve, at der er tale om en konflikt, som i praksis aldrig er forekommet, og hvis den hypotetiske situation alligevel skulle opstå, at en EU-regel ikke måtte være fuld forenelig med grundloven, ja, så vil danske myndigheder være statsretligt forpligtet til at anvende den danske grundlov. Den danske grundlov vil altså i alle tilfælde stå over en forfatningstraktat.

Kl. 15.20

Jeg takker fru Anne Grete Holmsgaard for åbne holdninger, men jeg vil godt anholde udtrykket, at vi skulle være i gang med at fikle med det retlige forbehold. Der er aldeles ikke tale om at fikle. Der er faktisk tale om overvejelser, der er ganske parallelle med dem, SF har gjort sig.

Jeg har jo læst SF's EU-politiske oplæg, hvor SF taler om at modificere det danske forsvarsforbehold, hvor SF taler om at præcisere det danske retlige forbehold. SF understreger, at det kun kan ske efter folkeafstemning. Det er vi enige om, men en modernisering af det retlige forbehold, som vi foreslår, kan kun ske efter folkeafstemning. Så det er en fuldstændig parallel tankegang, og jeg går ud fra, at det, SF gør, ikke er at fikle. Det går jeg ud fra. Så er det, regeringen foreslår, naturligvis heller ikke at fikle.

Må jeg sige om det retlige samarbejde i det hele taget: Udgangspunktet er jo, at vi har et område med fri bevægelighed for personer. Selv Dansk Folkeparti er jo enig i det. Altså hr. Thule-

sen Dahl har i dag sagt, at han ønsker sig et EU, som det er i øjeblikket, og det er jo med fri bevægelighed.

Så må man jo også sige, at så er det praktisk at have samarbejde om grænsekontrol. Det er faktisk også praktisk at have et samarbejde om asyl og indvandring, politisamarbejde og lign.

Men se, situationen i dag er jo den på grund af vores forbehold, at hvis Danmark skal være med i disse ting, så er vi henvist til enten på mellemstatslig basis at tilslutte os det, som andre har besluttet, eller ved national lovgivning at tilpasse vores egen lovgivning til det, som andre har besluttet.

Vi er altså i dag afhængige af velvilje fra de øvrige så at sige. Det, vi foreslår med moderniseringen af det retlige forbehold, er, at Danmark får en ret til at vælge, hvilke typer samarbejde vi vil være med i.

I dag kan vi også vælge det, men der er vi afhængige af, at andre vil være med til det. Det overgår til at blive en dansk ret. Det må da set fra et dansk synspunkt være en kæmpe fordel.

Det er rigtigt, ja, at jeg har ændret holdning i den sag. Jeg har været tilhænger af totalt at fjerne det retlige forbehold. Jeg kan i dag ikke anbefale totalt at fjerne det retlige forbehold.

Hvorfor har jeg ændret holdning? Det har jeg, fordi der er en ny situation. Der er jo sket det, at fordi vi har været udenfor på grund af vores forbehold, så er der nu vedtaget et fælles regelsæt om bl.a. familiesammenføring og andre dele af indvandringspolitikken, som ikke lever op til de krav, vi stiller i Danmark, og det er vi derfor nødt til at tage hensyn til, for er der noget, der ligger fast, så er det dansk udlændingepolitik; den bliver ikke ændret.

Derfor må vi sige, at så kan vi ikke anbefale en total fjernelse af det retlige forbehold. Altså jeg vil sige, det er ikke blot en ret, jeg vil næsten sige, det er en pligt, at man tager hensyn til, hvordan den virkelige verden ændrer sig. Der er sket noget nyt, og så må man forholde sig til det nye, og det har vi gjort. Derfor dette forslag.

Det er klart, at der så er et dilemma, for vi kan altså, sådan som reglerne er nu i EU, ikke anbefale, at vi tilslutter os EU-reglerne om bl.a. familiesammenføring. På den anden side vil vi gerne være med i politisamarbejdet, samarbejdet om bekæmpelse af terrorisme, visse dele af samarbejdet i straffesager, bekæmpelse af narkotikakriminalitet, såmænd også dele af asylsamarbejdet, fingeraftrykssamarbejde og forskellige andre ting.